

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

14

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Świniary

PRZEKAZUJĄCY

Świniary

WYKONAWCA SPISU

Pilkington Sandglass Sp. z o.o

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIEJSCOWOŚĆ

Świniary

GMINA

Łonów

POWIAT

Sandomierz

WOJEWÓDZTWO

świętokrzyskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Świniary

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

1954

–

1999

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	16	2	18
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	20	19	39
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	–	–	–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja prawna; dokumentacja pomiarowa; geologia; plan ruchu; ochrona powierzchni; inne.

KARTOGRAFIA: mapy powierzchni.

-

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Świniary		
METODA EKSPLOATACJI	odkrywkowa		
PRZEDSIĘBIORCA	Pilkington Sandglass Sp. z o.o. Sandomierz		
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	piasek kwarcowy		
NAZWA TG NAZWA			
OG	Świniary		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	-	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	-
KONCESJA I WYGASZENIE	-		

W kopalni wydobywano piasek kwarcowy w rejonie miejscowości Świniary (gmina Łoniów, powiat sandomierski, województwo świętokrzyskie).

Eksplorację piasku z rejonie Świniar w 1952 r. podjęła Spółdzielnia Pracy Surowców Mineralnych ze Skarżyska. W latach 1955–1958 kopalnia przeszła pod zarząd Zakładów Wydobywania Piasku w Białej Górze. Ostatnim przedsiębiorcą prowadzącym wydobywanie ze złoża była spółka z o.o. Pilkington Sandoglass (właściciel Kopalni Piasków Szklarskich „Świniary”). Podmiot ten posiadał koncesję na wydobywanie kopalny ze złoża na podstawie decyzji Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 31 maja 1995 r. Powierzchnia obszaru górniczego „Świniary” wynosiła 331 962 m², a powierzchnia terenu górniczego – 510 340 m². Likwidację zakładu górniczego „Świniary” zakończono w 1998 roku. W 1985 r. w odkrywce wydobyto 98 000 t piasku. Piaski baranowskie stanowiły surowiec do produkcji piasków szklarskich.

Bibliografia

1. Błaszak M., *Piaski baranowskie okolic Świniar*, „Przegląd Geologiczny” 1965, nr 6.
2. Bolewski A., Budkiewicz M., Wyszomirski P., *Surowce ceramiczne*, Warszawa 1991.